

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีสมมติฐานว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่กำหนด ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบหลายตัวแปร (MANCOVA) ที่ระดับความสำคัญ .05 โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
S.S.	หมายถึง	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความอิสระ
M.S.	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอไว้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์และผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อนการทดลองกับผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และค่าเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์และผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายละเอียดปรากฏดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายการ	ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์				เจตคติต่อวิชาภาษาไทย			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กลุ่มทดลอง	46.03	9.39	77.73	6.72	70.47	9.71	78.33	9.00
กลุ่มควบคุม	37.97	12.80	59.67	13.92	73.40	10.11	77.40	10.02

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ก่อนทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 46.03 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 37.97 และค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 77.73 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 59.67 ส่วนค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 70.47 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 73.40 และค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 78.33 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ

7

7

.

4

0

ตอนที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์การเขียน
 สร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
 รายละเอียดปรากฏดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลอง
 คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ก่อนทดลอง คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์
 หลังทดลอง คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนทดลอง และคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
 หลังทดลอง

รายการ	คะแนนความฉลาดทาง อารมณ์ ก่อนทดลอง	คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์ก่อนทดลอง	คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์หลังทดลอง	คะแนนเจตคติต่อวิชา ภาษาไทยก่อนทดลอง	คะแนนเจตคติต่อวิชา ภาษาไทยหลังทดลอง
1. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อน ทดลอง	1	.546**	.727**	.258*	.280*
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์ ก่อนทดลอง		1	.675**	.086	.269*
3. คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์ หลังทดลอง			1	-.032	.159
4. คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อน ทดลอง				1	.632**
5. คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลัง ทดลอง					1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2- tailed)

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2- tailed)

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลอง และคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังทดลอง

คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ก่อนทดลอง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลอง และคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังทดลอง

คะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนทดลอง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังทดลอง

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลอง คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ก่อนทดลอง และคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนทดลอง มาเป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และค่าเฉลี่ยเจตคติต่อวิชา
ภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
รายละเอียดปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อ
วิชาภาษาไทยหลังการทดลอง

แหล่งความ แปรปรวน	ตัวแปรตาม	S.S.	df	M.S.	F	Sig.
1. ความฉลาด ทาง อารมณ์ก่อน ทดลอง	1. ผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์หลัง ทดลอง	2432.941	1	2432.94	77.315	.000
	2. เจตคติต่อวิชา ภาษาไทยหลังทดลอง	.029	1	.029	.001	.981
2. ผลสัมฤทธิ์การ เขียน สร้างสรรค์ก่อน ทดลอง	1. ผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์หลัง ทดลอง	380.717	1	380.717	12.098	.001
	2. เจตคติต่อวิชา ภาษาไทย หลังทดลอง	117.376	1	117.376	2.235	.141
3. เจตคติต่อวิชา ภาษาไทยก่อน ทดลอง	1. ผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์หลัง ทดลอง	174.592	1	174.592	5.548	.022
	2. เจตคติต่อวิชา ภาษาไทยหลังทดลอง	1856.253	1	1856.25	35.347	.000

กลุ่ม	1. ผลสัมฤทธิ์การเขียน					
	สร้างสรรค์หลัง					
						2046.28
	ทดลอง	2046.286	1	6	65.027	.000
	2. เจตคติต่อวิชา					
	ภาษาไทยหลัง					
	ทดลอง	27.5681	1	27.5681	.525	.472

จากตาราง 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เจตคติต่อวิชาภาษาไทยหลังทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตัวแปรร่วมทั้ง 3 ตัว ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลอง ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ก่อนทดลอง และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนทดลอง มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์หลังทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้